

40-TALSSJUKAN.

Detta poem har skalden tillägnat herr docenten och riddaren, *prof. Tideström* i Uppsala med anledning av att prof. tog med honom i en antologi för skolor! Han fick veta det av en mag. från Hjo som var inne och köpte en lamaströja på trikotageavdelningen. Det hela har således blivit en ren s. a. s. självkänslohyllning åt herr prof. Tideström.

Red. anm.

Vad sker Dig nu, Du gamla dikt i Norden,
vet Du Din sjukdoms diagram, så säg?
En mjältsjuk svartalf snart regerar jorden,
en man med sviter: Mannen utan väg!
Och likt ett Nöjesfält tycks dikten vorden!
Lyster Dig väga 40-tal, välan, så väg!
Det fanns ett sådant ock i romantiken,
låt mig ta fram en diktbok från antiken!

— Ja, för mig till den fria horisonten,
där det finns plats även för mig att stå!
Låt även mig få skåda Hellesponten,
där vattendragen dela sig och gå!
Den linjen passar ej kameleonten:
där är man brokig ej, blott gul och blå!
Jag vill ej mera föra narrens skramla
i Cirkus 40-tal, dit alla ramla!

Min är den, denna tysta avskedstimma!
Väl har jag klumpfot, men — den är dock min!
Snart skall jag över horisonten simma
som en gång Byron simmade med sin!
Jag simmar som i trance, i salig dimma . . .
Grevinna Guiccioli! Snart är jag din!
Mot horisontlös värld, där vägar saknas,
går Mannens väg! Den gudaboret naknas!

A:lfr-d V:stl-nd